

عنوان مقاله:

فضای عمومی عاملی در جهت افزایش همبستگی اجتماعی در شهر سالم

محل انتشار:

دومین همایش ملی شهر سالم (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین یغفوری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا دانشگاه سیستان و بلوچستان

سجاد رفیعیان - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبداله رازدشت - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

شهرهای کنونی شاهد کاهش نگران کننده پیوندهای اجتماعی و اخلاقی شهروندان است. گسترش های کاهش عمده کلان از ویژگی همبستگی های شهری و شهروندی ممکن است در نهایت به ظهور اشکال گوناگونی از ناهنجاری ها و بیماری های رفتاری و حتی در سطح بالاتر، شکل گیری جرایم شهری و اختلال در نظام روابط جمعی و کارکردهای آن کمک کند. افزایش آمار جرایم شهری، فزونی میزان ناهنجاری های رفتاری و روانی، تشدید خرده فرهنگ های گروه های اجتماعی ناهمگن، کاهش احساس مسئولیت مشترک اجتماعی، رواج فرهنگ فرد گرایانه منفی و موارد دیگر موضوع خطر کاهش همبستگی اجتماعی و اخلاقی را به یک نقطه تهدید کننده برای سلامت و توسعه پایدار در کلان شهرها تبدیل نموده است. یکی از عوامل تاثیرگذار بر همبستگی شهری فضاهای عمومی است. فضاهای عمومی شهری به عنوان یک ضرورت اصلی در برنامه ریزی توسعه شهری و همچنین عاملی در جهت پایداری جامعه است. در این مقاله سعی گردیده است عوامل تاثیرگذار بر کیفیت فضاهای عمومی، ماهیت و کارکردهای فضای عمومی و نقش فضاهای عمومی در روابط اجتماعی مورد توجه قرار گیرد. نتایج حاصله نشان می دهد که ارتقای کیفیت فضای عمومی شهری جهت ایجاد همبستگی اجتماعی و تقویت یکپارچگی جامعه امری ضروری است. در آخر پیشنهاداتی در جهت بهبود فضاهای عمومی و در نتیجه افزایش همبستگی اجتماعی ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

فضاهای عمومی، همبستگی اجتماعی، آلودگی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267522>

